

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxxvi [i.e. vi]. Præter formas speciales non datur forma corporeitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

materiae naturalis ad hoc non poterit el
 vari; supplere enim hunc defectum no
 potest Deus in genere causae materialis, ed
 cendo ex se, seu sustentando per se forma
 secundam; si verò suppleat in genere causae
 efficientis, praebendo ampliolem concu
 sum activum secundae formae, ita ut haec con
 cursu causae materialis sustentativae non ege
 ret, jam materia non sustentaret secundam
 formam; si suppleret producendo compri
 cipium aliquod passivum supernaturale,
 quod simul cum materia secundam formam
 sustentaret, jam materia illam se sola non
 sustentaret; certè fundamentum nullum ha
 bemus, hanc virtutem naturalem conceden
 di materiae.

VI. Praeter formas speciales non datur in
 compositis physicis forma corporeitatis indi
 vidua materiae socia; non enim servit ad cō
 stituendum cum materia corpus, si per rō cor
 pus intelligas alteram partē physicam viventis
 seu materiam organizatam, cum id sufficere
 habeat materia à formis partialibus, vel à va
 riis variorum accidentium collectionibus in
 diversis suis partibus: neq; ad cōstituendum
 cum materia corpus, id est, alteram compo
 siti

fiti inanimati partem, quæ est substantia incompleta, exigens impenetrabiliter extendi, cum id habeat materia ex se & à quantitate: neq; ad cõstituendum corpus, quod ponitur in prædicamento substantiæ, estq; substantia completa, cõposita, exigens impenetrabiliter extendi, cum posterius habeatur à quantitate; prius habeat materia à forma substantiali totali; hæc enim, etiã si sit spiritualis, dat denominationẽ corporis & corporei, prout τὸ *corpus* & *corporeus* est gradus metaphysicus, & differentia metaphysica substãtiæ, eo ipso, quò constituit cum materia compositum substantiale; sicq; in hoc sensu homo dicitur corporeus formaliter, etiam ratione animæ, non tamen solius; dicitur verò corporeus, pro ut hoc idem significat, quod *materialis*, à sola materia, & non spiritualis ab anima; etsi hæc ejus pars sit nobilior; cujus ratio est, quod τὸ *spirituale* prædicatum sit modo negativo explicari solitum, qualia prædicata, ut toti simpliciter dent denominationem, requiritur, ut nihil oppositi sit in isto toto. Pereunte igitur formã substantiali, manet quidem ratio corporis, id est, substantiæ incompletæ, corporeæ, non verò ratio

corporis positi in prædicamento substantiæ.
 Quòd autem viventia dicantur constare corpore & animâ, inanimata verò materiâ & formâ, non est ratio, quòd in viventibus dicitur forma corporeitatis, sed quòd ea consistant materiâ organizatâ.

VII. Dantur verò in quolibet vivente præter animam seu formam totalem formæ substantiales, partiales, subordinatæ animæ (non tamen propterea sunt accidentia, cum ordinentur ad compositum substantiale, quo inadæquatè tantùm distinguuntur, illa autem est accidens, quod subordinatur substantiæ; seu rei primariò à natura intentæ, et cum ea tanquam subjecto inhæsionis componat rem secundariò à natura intentam) inter se & ab anima realiter distinctæ, quarum singulæ informant diversas partes materiæ, constituuntquè singulas partes heterogeneas corporis organici, & omnes simul unum corpus organicum. Præsupponuntur hæ formæ in materia ante animæ introductionem, (non tamen ideo sunt dispositiones strictè tales, cum ingrediantur intrinsecè rationem viventis) manentquè in ea sola discedente anima, donec & ipsæ corrumpantur,